

Қайнона - келин аҳиллиги оила тинчлиги демакдир

10:05 / 10.08.2018 8183

Бугунги жумъа мавъизасида имом-хатибларимиз "Қайнона - келин аҳиллиги оила тинчлиги демакдир" мавзусида маъруза қиладилар. Бу ҳақда ЎМИ расмий [сайтида хабар берилмоқда.](#)

ميجرلا نمرلا هلالا مسب

Муҳтарам жамоат! Аллоҳ таоло барча мавжудотлар қатори инсон зотини ҳам жуфт қилиб яратди. Шу жуфтлик орқали одамлар ҳалол йўл билан оила қуриб, ўзидан фарзанд ва набиралар қолдириб, инсон сулоласининг давом этишини таъминлайди. Аллоҳ таоло эрлар ва хотинлар ўзаро муроса ва тотувлик билан яшаши учун улар ўртасида иноқлик ва муҳаббат

туйғуларини ҳам пайдо қилди. Бу ҳақда Қуръони каримда бундай марҳамат этилади:

لَعَجَّ وَاهَيْلًا اُوْنُكُنْسَتَلْ اَجَاوْرًا مُكْسُفُنَا نَمُ مُكَلَّ قَلَحْ نَا وَايَا نَمَو
ةً حَرَوَّ دَوْمُ مُكُنْبَب

نُورُكَفَتَيِ مُوقَلِ تَايَا لَلَذِي فَنِي

яъни: **“Унинг аломатларидан (бири) - сизлар таскин топишингиз учун ўзларингиздан жуфтлар яратгани ва ўртангизда иноқлик ва меҳрибонлик пайдо қилганидир. Албатта, бунда тафаккур қиладиган кишилар учун ибрат-аломатлар бордир”** (Рум сураси, 21-оят).

Бошқа бир оятда шундай дейилади:

ةَدَفَحَ وَنَيَنْبُ مُكُجَاوْرًا نَمُ مُكَلَّ لَعَجَّ وَاهَيْلًا
تَابِي طَلَا نَمُ مُكَقَرَرَو

نُورُفُكَيِ مُهَلَلَا مَعْنَبَو نُونُ مُوِي لَطَابَلَابَفَا

яъни: **“Аллоҳ сизлар учун ўзларингиздан жуфтлар яратиб, жуфтларингиздан сизлар учун болалар ва набиралар пайдо қилди ҳамда сизларга пок ризқларни берди. Ботилга имон келтирадилару, Аллоҳнинг неъматига куфр келтирадиларми?!”** (Наҳл сураси, 72-оят).

Оила инсоннинг дунёвий саодатини таъминловчи қўрғондир. Оилада доимо тинчлик ва тотувлик давом этиши учун эр ва хотин, қайнона ва келин ўзларининг вазифа ва бурчларини тўлиқ адо этиб боришлари лозим. Зеро, оила фақат эр-хотиндангина иборат эмас, уларнинг ота-оналари ва фарзандлари ҳам шу оиланинг аъзолари саналади. Шунга биноан, шариатимизда қайнота ва қайнона куёв ёки келинга нисбатан қандай мақомда туриши ҳам баён этилган.

Аллоҳ таоло Нисо сурасининг 23-оятда никоҳи ҳаром бўлган 13 тоифа аёлларни санаб ўтган. Шулар ичида мавзумизга тегишли 2 тоифа бор. Улар:

...مُكَبَالصَا نَمَ نِي دَلَا مُكُنْبَابُ لَلْ حَو ... مُكُنْبَابُ اسْنُ تَاهُمُ أَو...

яъни: **“(Сизларга (никоҳи) ҳаром қилинган (аёл)лар - бу),
...қайноналарингиз,**

ўргатиб боришлари керак. Бу ишни фақат аёлларга юклаб қўйиш тўғри эмас. Чунки юқоридаги оятда эркаклар аёлларни ҳимоя қилиши, ғамхўрлик қилиши ва уларга одоб бериши маъноси бордир.

Келинлар қайноналарини ўз онасидек яхши кўриб ҳурмат қилиши, уларни ғанимат билиб, дуоларини олишга ҳаракат қилиши керак. Бу эрнинг ҳам розилигига сабаб бўлади. Эрнинг розилиги эса жаннат йўлидир. Баъзи хонадонларда келинга худди хизматкор-қулдек муносабатда бўлиш ҳолатлари ҳам учраб туради. Баъзи хонадонларда эса аксинча, келинлар йўқ жойдан муаммо чиқариб, катта-катта талаблар қўйиб, эрнинг топганига қаноат қилмай, эри билан қайнонанинг орасига совуқчилик тушишига сабаб бўлмоқда.

Азиз намозхонлар! Афсуслар бўлсинки, ҳозирда кўпгина оилаларнинг ажрашишига сабаб оиланинг бошлиғи эркак киши ўзини бир четга олган бўлиб, натижада аёллар ҳамма ишда “хўжайин” бўлиб қолишган. Ҳали оила борасида тажрибага эга бўлмаган ёш келинга панду насиҳат қилиб, уни йўлга солиш ўрнига арзимаган мол-мулкни баҳона қилиб, келинга тоқатидан ортиқ вазифалар юклаб, зулм қилиб охир оқибат ажралиб кетишига сабаб бўлаёт қайноналар билсинларки, қиёмат кунида қилган зулмлари ўзларининг бошларига зулмат бўлиб келади. Бу тоифадаги кишиларга нисбатан Оиша онамиздан ривоят қилинган ҳадисда Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам айтадилар:

”**إِنَّمَا سَوَّاهُ لَعْنَةُ الْجَلِيلِ وَسَرَّ لَأَقِ: تَلَأَقِ نَعْنَعُ الْجَلِيلِ يَضْرَبُ شَيْءًا نَعْنَعُ
”وَرَشَّءَاقِبَاتُ سَأَنَلَا هَكَرَتْ نَمَمَةٌ أَيْ قَلَامُ وَيَّءَلَزَنَمُ هَلَلَا دَنَعُ سَأَنَلَا رَشَّ
(.يرأخب لأمأم ال هاور)**

яъни: **“Қиёмат кунида Аллоҳ таолонинг наздида энг ёмон даражадаги инсон одамлар унинг ёмонлигидан сақланиш учун ташлаб кетилган кимсадир”**, деганлар (Имом Бухорий ривояти).

не орзу ҳаваслар билан оила қурган келин қайнонанинг жабру ситамига чидай олмай уйдан кетишга мажбур бўлмоқда. Ҳатто баъзилари бу ғавғоларни кўтара олмай ўз жонига қасд қилишгача бораётган ҳолатлар учрамоқда.

Инсоннинг энг яхши фазилатларидан бири унинг кечира олиш хислатидир. Шундай экан, муҳтарама қайноналар ёш келинларидан ўтган камчилик ва хатоларни кечира билишлари ҳам олийжаноблик саналиб, ёшларни тўғри йўлга тушишига сабаб бўлади. Оилада қайноналар ёши улуғ, тажрибали

бўлганлари учун ёшларга имкон бериши, билмаганларини ўргатиши, бағрикенглик қилишлари даркор. Айни пайтда келинлар ҳам хатоларини тан олиб, қайноналардан узр сўрашлари уларнинг фақат ҳурматлари ортишига олиб келади.

Шу ўринда ҳар икки томонга тегишли бўлган бир ҳадиси шарифни айтиб ўтиш ўринли бўлади.

سَيِّدُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّسُلِ وَالْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَالْمُرْسَلِينَ
عَنْ عَدْنَةَ وَفُؤَانَ ابْنِ أَبِي رَزِينَةَ وَأَبِي رَزِينَةَ وَأَبِي رَزِينَةَ وَأَبِي رَزِينَةَ وَأَبِي رَزِينَةَ
(يَذْمُرُتُ الْإِمَامَ الْهَاشِمِيَّ).

яъни: Ибн Аббос разияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар: **“Кичикларимизга раҳм қилмаган, катталаримизни ҳурмат қилмаган, яхшиликка буюриб, ёмонликдан қайтармаган киши биздан эмас”** (Имом Термизий ривояти).

Кечиримли бўлиш динимизда мақталган сифатлардан ҳисобланади. Ўзгани кечириб нафсга ёқмас ва бу катта можароларнинг олдини олади, келгусидаги хотиржамликни таъминлайди.

Оила ҳаёти ҳеч қачон бир текис фақат шоду хуррамлик, бахт-саодатдан иборат бўлмайди. Баъзида қайноналар фарзандларининг бахтли бўлиши йўлида ўзларининг баъзи ҳойи-ҳавасларидан воз кечишларига ҳам тўғри келади. Қачонки, эр-хотин биргалашиб оила тотувлиги йўлида курашсагина қийинчиликларни енгиш осон кечади, оила хотиржамлигига эришади.

Муҳтарам жамоат! Суҳбатимизнинг давомида Зулҳижжа ойининг аввалги ўн кундаги баъзи фазилатли амаллар ҳақида суҳбатлашамиз.

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам кўплаб ҳадисларида бу кунларнинг энг фазилатли кунлар эканини билдириб, унда солиҳ амаллар қилиб қолишга тарғиб қилганлар.

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинган ҳадисда Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам шундай марҳамат қилганлар:

مَا أَيُّكُمْ أَمْرٌ: لَأَقُولُ لِمَنْ سَوَّاهُ لَعَلَّ يَصِلُ إِلَى مَنْ بِنَاءِ نَأْتِيهِ نَعْلُهُ لِيُضْرِبَ رَأْسَهُ بِأَنْعِ
لِكُمْ أَيُّكُمْ أَمْرٌ، لِيُضْرِبَ رَأْسَهُ لِيُضْرِبَ رَأْسَهُ لِيُضْرِبَ رَأْسَهُ لِيُضْرِبَ رَأْسَهُ
(يَذْمُرُتُ الْإِمَامَ الْهَاشِمِيَّ).

яъни: **“Ибодат қилинадиган бирор-бир кун Зулҳижжанинг ўн кунидан кўра Аллоҳ таолога маҳбуб эмас. Ундаги ҳар бир куннинг рўзаси бир йилга баробардир. Ҳар бир кечасида туриш эса, Қадр кечасида туришга баробардир”** (Имом Термизий ривояти).

Бу кунлар орасида тўққизинчи кунда тутилган рўза, (яъни арафа кунидан рўза тутиш) энг аҳамиятли, фазилатли ва улкан савоблар ваъда қилинган амал ҳисобланади. Бу ҳақда Абу Қатода розияллоҳу анҳудан ривоят қилинган ҳадисда Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам қуйидагича марҳамат қилганлар:

“مَوْصٍ: لَأَقْمَلَسُوهُ يَلْعَلْ لِيَصْرِيَّ بِنَلْنَعْنَ هِنَعْلَلِي ضَرَّةَ دَاتَقِي بَأْنَعْنَ (يَقِي هِي بِلْأَمِ الْهَأَوْر) هَدْعَبِةَنْ سَوُ هَلْبَقِيَّةَنْ سَنِيْتَنْ سُرَافَكَةَ فَرَعْنَ

яъни: **“Арафа кунининг рўзаси икки йилга каффоратдир: ўтган йилга ва кейинги йилга”** (Имом Байҳақий ривояти).

Бу кунларда имкон қадар Аллоҳни зикри билан шуғулланиш савоби улуғ амаллардан биридир. Бу ҳақда шундай дейилган:

“مَمْلَسَوُهُ يَلْعَلْ لِيَصْرِيَّ لَأُقْسِرَ لَأَقْمَلَسُوهُ يَلْعَلْ لِيَصْرِيَّ ضَرَّةَ دَاتَقِي بَأْنَعْنَ وَدَهْنَمْلَجَوْنَعْلَلِي لِبَحْأَنْ هِي فْلَمْعَلْ أَلْوَهْلَلْ دَنْعْلَضْفَأْمَأْيَأْنَمْلَأْيَأْ هِنَأْفْ رِيْبْ كُتْلْ أَوْلِيْلَهْتَلْ أَمْنَهِي فْ أَوْرْتْ كَأْفْ رُشْنَعْلَلْ أَمَأْيَأْلْ مَأْيَصْبْلُ دَعْيْ هِنَمْمُؤِي مَأْيَصْنْ أَوْ هَلْلَرْ كُذْوْرِيْبْ كُتْلْ أَوْلِيْلَهْتَلْ (يَقِي هِي بِلْأَمِ الْهَأَوْر) فَعَضَّةْ إِمْعَبْسُ فَعَضْيْ نَهِي فْلَمْعَلْ أَوْلِيْلَهْتَلْ سَنَسْ

яъни: Ибн Аббос розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: “Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: **“Аллоҳ таоло наздида бирор кун ва бирор-бир амал йўқки ушбу ўн кун ва уларда қилинган амалдан афзал ва Аллоҳ азза ва жаллага суюкли бўлса. Шундай экан, шу кунларда таҳлил ва такбирни кўп айтишлар. Чунки, бу кунлар таҳлил, такбир ва Аллоҳ таолони зикр қилиш кунларидир. Бу кунларда тутилган бир кунлик рўза бир йил тутилган рўзага тенг бўлади. Бу кунларда қилинган амалнинг савоби етти юз баробаргача кўпайтириб берилади”** (Имом Байҳақий ривояти).

Муқим киши Зулҳижжанинг тўққизинчи куни бомдод намозидан то ўн учинчи кунининг аср намозигача жамоат билан адо қилган намозларидан кейин такбири ташриқни бир мартаба овоз чиқариб айтиши вожибдир. Аммо мусофир, ёлғиз намоз ўқувчи ва аёлларга бу такбирни айтиш вожиб эмас.

...نُّرْوِجُا نُّهَوْتَاآفٌ مُّكَلِّ نَعَضْرَأُ نِإِ...

яъни: “...Бас, агар (талоқ қилган аёлларингиз) сизлар учун (бола) эмизсалар, у ҳолда уларнинг ҳақларини берингиз!...” (Талоқ сураси, 6-оят).

Бу оятда ҳам оталарга талоқ қилган хотинлари болаларини эмизгани учун ҳақ тўлаш буюрилмоқда.

Мухтасарул виқоя китобида: “Болаларнинг нафақаси отасининг зиммасида, унга ҳеч ким бу ишда шерик бўлмайди (яъни, ёрдам бермайди)”, – дейилади.

Хулоса қилиб айтишимиз мумкинки, ҳозирги кунда тегишли органлар томонидан белгиланаётган нафақалар (алимент)дан ота бош тортиши жоиз эмас, балки боласини моддий ва маънавий жиҳатдан таъминлаш унинг бурчидир. Аҳли аёл ва болаларни нафақа билан таъминлаш Аллоҳ учун қилинса, савоби улуғ ишлардан ҳисобланади.

Аллоҳ таоло барчамизни ўз зиммасидаги бурчларни тўлиқ бажарувчи бандаларидан қилсин! Омин!

Манба: Muslim.uz